

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 25.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392797344/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

«Go' Måren,» mumlede Jes og skelede til ham, gnaven som sædvanlig.

Men det brød Tue sig ikke om, han kendte ham jo og vidste, at det var ham, der skulde køre for ham. Uforknýt entrede han op i den store, nedslåede Kalesje, de blå Hynder var kolde og Måtten i Bunden af Vognen ligeså. Men nu viste Ane sig i Døren med sit røde Ansigt og det stride, grå Hår stikkende op af en Favndfuld lodne Tæpper, som hun læssede ind i Vognen.

«O, Ane, Ane, jeg skal ud at køre med Fa'r!»

«Ja, det skal du vel, men se nu til at pække dig godt ind,» sagde Ane og sjokkede ind efter Faders Instrumenter.

Tue så taknemlig efter hende, hun var alligevel rar, Ane, omend lidt kedelig. Men nu vilde han aldrig mere gøre Nar af hende, fordi hun kaldte det lille, brune Portræt inde over Faders Skrivebord «Forvalter Skot», skønt det virkelig var meget dumt, da Manden hed Walter Scott og slet ikke havde været Forvalter, men havde skrevet alle de tykke Bøger, som stod på Reolen.

Men det var Tæpperne; Tue kørte forpustet og ivrig rundt i dem, krøb op på Bagsædet og tulrede dem om sig, så godt han kunde — sad så stille og ventede.

Men nu kom Moder ud på Trappen. Moder i Morgenkjole og med den lille Blondekappe på det mørke, krusede Hår. Hun vilde se, om Tue var ordentlig indpakket og opdagede naturligvis, at han havde svøbt Tæpperne om Bryst og Mave, mens Benene dinglede frit.

«Nå, er I færdig?» Fader stod oppe i Døren i sin vældige, grå Kavaj med opslået Krave og Hue på Hovedet. Han tændte sin Pibe og spurgte Jes, om Hestene nu også kunde strække ud i Dag, de skulde være i Vonge Kro til Licitation, når Klokkeren var ti.